

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/132/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515205416
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515205416.1

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35724803, právne zastúpeného Tomášom Kušnírom, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36613843 proti odporkyňi M. K., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XX, E. XXX XX, občanke SR v konaní o zaplatenie 432 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á uhradiť navrhovateľovi sumu 100,06 eur a úrok z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 23,68 eur od 26.4.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 40,91 eur od 26.5.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 35,47 eur od 26.6.2013 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

Odporkyňi súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 10.12.2015 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie istiny 432 eur a úroku z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 23,68 eur od 26.4.2013 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 40,91 eur od 26.5.2013 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 35,47 eur od 26.2.2013 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 331,94 eur od 26.4.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa Slovak Telekom, a.s., Bratislava ako poskytovateľ uzavrel podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len ZEK) s odporkyňou ako záujemkyňou Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, predmetom ktorej bolo poskytnutie služieb elektronickej komunikačnej služby. Na základe tejto Zmluvy poskytol Slovak Telekom, a.s., odporkyňi služby elektronickej komunikácie, najmä jej umožnil uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla, udržiaval telekomunikačnú sieť v nepretržitej prevádzke, poskytoval jej servisné a ďalšie služby podľa Zmluvy a Všeobecných podmienok. Odporkyňa sa zaviazala riadne odoberať služby elektronickej komunikácie, a to najmä uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku podľa zvoleného programu služieb. Slovak Telekom, a.s., riadne poskytoval odporkyňi uvedené služby a ich cenu jej vyfakturoval faktúrami: číslo 7303616530 na sumu 23,68 eur, splatnú dňa 25.4.2013, číslo 7304657096 na sumu 40,91 eur, splatnú dňa 25.5.2013 a číslo 7305787510 na sumu 35,47 eur, splatnú dňa 25.6.2013. Faktúrou číslo 7403558797 vyfakturoval zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur, splatnú dňa 25.4.2014. Žalovaná suma pozostáva z nezaplatenej ceny poskytnutých služieb vyfakturovaných za obdobie od marca 2013 do júna 2013 vo výške 100,06 eur a zo zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur. Zmluvnú pokutu vyfakturoval Slovak Telekom odporkyňi z dôvodu, že porušila svoju povinnosť tým, že svoj zmluvný záväzok nespĺnila a neuhradila predmetné faktúry v lehote splatnosti. Slovak Telekom, a.s. a navrhovateľ uzavreli zmluvu o

postúpení pohľadávky dňa 20.11.2014, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávky voči odporkyni vedený pod referenčným číslom 9004613902.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, odporkyni doručil návrh na začatie konania a súčasne ju vyzval, aby sa k predmetu sporu písomne vyjadrila v lehote 15 dní a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, aby vo vyjadrení uviedla rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu a pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Odporkyňa sa k návrhu v lehote stanovenej súdom nevyjadrila.

Navrhovateľ na návrhu trval a súhlasil s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

Keďže v danom prípade ide v zmysle § 200ea O.s.p. o drobný spor (teda konanie, predmetom ktorého nie je suma presahujúca 1 000 eur), súd s poukazom na § 115a ods. 2 O. s. p. dňa 10.2.2016 oznámil na úradnej tabuli súdu, že dňa 16.2.2016 o 10.45 hod. bude vo veci vyhlásený rozsudok bez nariadenia pojednávania a následne tento rozsudok v uvedený deň aj vyhlásil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s obsahom predložených listinných dôkazov - zmluvou o poskytovaní verejných služieb číslo 106382287Z112 zo dňa 14.3.2013 a jej dodatkom zo dňa 14.3.2013 (čl. 5-6), Všeobecnými podmienkami (čl. 7-13), vyššie uvedenými faktúrami (24-32), zmluvou o postúpení pohľadávok (čl. 39), informatívnymi výpismi z OR navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, písomnom vyjadrením navrhovateľa (čl. 60), ako aj obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa Slovak Telekom, a.s. a odporkyňa uzavreli dňa 14.3.2013 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb číslo 106382287Z112, podľa ktorej sa Slovak Telekom, a.s., zaviazal poskytnúť odporkyni SIM kartu č. 8942102180011251032 s telefónnym číslom XXXXXXXXXX, mobilný telefón Sony Xperia U, výrobné číslo 355114050773530 a súvisiace služby: Internet v mobile 100, Happy mobilný telefón, CLIP, Roaming, Povolenie medzinárodných hovorov, Volania najbližším, Notif. SMS o vystavení a úhrade faktúry a MMS.

Dňa 14.3.2013 uzavreli zmluvné strany Dodatok k zmluve o poskytovaní verejných služieb - špecifikácia kúpy akciového zariadenia, ktorou sa odporkyňa zaviazala užívať verejnú telefónnu službu. Predmetom Dodatku bola aj aktivácia volacieho programu Happy XS s viazanosťou 24 mesiacov, a to vo vzťahu k SIM karte uvedenej v Zmluve o poskytovaní verejných služieb.

Podľa zmluvy a jej dodatku sa Slovak Telekom, a.s., zaviazal zriadiť, pripojiť, poskytovať alebo sprístupniť špecifikované služby a produkty za podmienok stanovených zmluvou.

Účastník sa zaviazal platiť cenu za zriadenie a používanie týchto služieb. Táto Zmluva sa riadi platnými Všeobecnými podmienkami spoločnosti Slovak Telekom, a.s., na poskytovanie verejnej elektronickej komunikačnej služby a verejnej telefónnej služby schválenými Telekomunikačným úradom (ďalej len VP), ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť týchto zmlúv.

Slovak Telekom, a.s., poskytol odporkyni vyššie uvedené služby v zmysle uzavretých zmlúv. Za poskytnuté služby Slovak Telekom, a.s., vyfakturoval odporkyni cenu za služby faktúrami uvedenými vyššie. Odporkyňa v lehote splatnosti uvedené faktúry neuhradila, preto jej Slovak Telekom, a.s., vyfakturoval faktúrou číslo 7403558797 zmluvnú pokutu v zmysle čl. 4 Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, vo výške 331,94 eur, splatnou dňa 25.4.2014. Odporkyňa v lehote splatnosti zmluvnú pokutu neuhradila, preto žiadal, aby ju súd zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy s úrokom z omeškania tak, ako je uvedené vyššie.

Slovak Telekom ako postupca na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 20.11.2014 postúpil na navrhovateľa ako postupníka pohľadávky vzniknuté na základe danej zmluvy tak, ako je uvedené vyššie.

Na základe takto ustáleného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods.2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods.3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.4 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré:

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

Podľa § 53 ods.5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53a ods.1 OZ ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú právnu povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 544 ods. 1, 2, 3 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojsť písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

Podľa § 43 ods. 1 písm. a, d zák. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len ZEK) účinného v čase uzavretia zmluvy o pripojení a dodatku k zmluve o pripojení Podnik má právo

a) na úhradu za poskytnutú verejnú službu

d) dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu:

1. jej zneužívania, a to až do odstránenia jej zneužívania alebo vykonania technických opatrení zamedzujúcich jej zneužívanie,

2. nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie alebo

3. podstatného porušenia iných zmluvných podmienok zo strany účastníka; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení.

Podľa § 43 ods. 12 ZEK Účastník je povinný:

a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb,

b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry,

c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

Podľa § 44 ods. 1 ZEK Zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 10 ZEK Podnik môže odstúpiť od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak účastník

- a) opakovane neoprávnene zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z nedbanlivosti,
- b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti,
- e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o poskytovaní verejných služieb.

Podľa čl. 2 Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 14.3.2013 sa účastník zaväzuje, že po dobu viazanosti - 24 mesiacov nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopusť takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by podniku vzniklo právo zrušiť Zmluvu odstúpením od nej alebo právo vypovedať Zmluvu z dôvodov porušenia povinnosti zo strany účastníka. Podľa čl. 4 Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb v prípade porušenia záväzku účastníka uvedeného v Dodatku, v dôsledku čoho dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu 331,94 eur. V prípade žiadosti účastníka o vypojenie SIM karty z prevádzky je zmluvná pokuta splatná okamihom doručenia žiadosti o vypojenie SIM karty z prevádzky podniku.

Podľa § 517 ods. 1 prvej vety OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení platnom a účinnom do 31. 5. 2014 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 79 ods.1 O. s. p. konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom právnická osoba, návrh musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom zahraničná osoba, k návrhu musí byť pripojený výpis

z registra alebo z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná. Ak je účastníkom fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, návrh musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. Ak sa návrh týka dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným (§ 90), nazýva sa žalobou.

Podľa § 79 ods. 2 O.s.p. navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Podľa § 101 ods.1 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

V zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaduje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr

súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 154 ods.1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh je dôvodný v časti zaplatenia ceny za poskytnuté služby (hlasové a ostatné služby) vyfakturované pôvodným veriteľom Slovak Telekom odporkyni vyššie uvedenými faktúrami. Vzhľadom na to, že odporkyňa navrhovateľovi uvedené faktúry v celkovej výške 100,06 eur v lehote splatnosti neuhradila, po zhodnotení vykonaného dokazovania s prihliadnutím na uzatvorenú Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, jej Dodatku a VP a s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd ju zaviazal na ich zaplatenie. .

Keďže odporkyňa sa s plnením peňažného dlhu dostala do omeškania, súd ju zaviazal aj na zaplatenie uplatňovaných úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ v sadzbe určenej v nariadení vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení platnom a účinnom do 31.5.2014 od

navrhovateľom požadovaných dní, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr, a to úroku z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 23,68 eur od 26.4.2013 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 40,91 eur od 26.5.2013 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 35,47 eur od 26.6.2013 do zaplatenia. V čase, odkedy žiadal navrhovateľ priznať úroky z omeškania, bola základná úroková sadzba ECB pre hlavné refinančné operácie 0,75 % (ku dňu 26.3.2013), resp. 0,5 % (ku dňu 26.5.2013), navrhovateľ má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,75 % ročne (5% + 0,75%), resp. 5,5% ročne (5% + 0,5%) tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Pokiaľ ide o navrhovateľom uplatnený nárok na zmluvnú pokutu v celkovej výške 331,94 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 26.4.2014 do zaplatenia, vyúčtovajú odporkyni faktúrou č. 7403558797, splatnou dňa 25.4.2014, súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ spolu s návrhom predložil súdu iba predmetnú faktúru, Zmluvu o poskytovaní verejných služieb zo dňa 14.3.2013 a dodatok k zmluve zo dňa 14.3.2013. Iný dôkaz, ktorým by preukázal oprávnenosť vyúčtovania zmluvnej pokuty, súdu nepredložil. Porušenie zmluvných povinností zo strany odporkyne navrhovateľ v návrhu iba konštatoval, keď uviedol, že k porušeniu zmluvných povinností malo dôjsť nesplnením zmluvných záväzkov a nezaplatením uvedených faktúr v lehote splatnosti. V prejednávanej veci preto súd uzavrel, že navrhovateľ, okrem iného, neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Samotné uvedenie výšky zmluvnej pokuty na faktúre nestačí na bezpečný záver o tom, že došlo k porušeniu zmluvných povinností zo strany odporkyne a navrhovateľovi vznikol nárok na jej úhradu vo vyúčtovanej sume. Účastník sporového konania má povinnosť tvrdenia, ale aj povinnosť dôkaznú. Splnenie oboch týchto povinností nemôže súd žiadnym spôsobom od účastníkov vynucovať a ich splnenie sankcionovať. Jedinou sankciou za ich nesplnenie je neunesenie tzv. bremena tvrdenia a dôkazného bremena, čo má v sporových konaniach za následok neúspech účastníka, ktorý tieto svoje procesné povinnosti nesplnil. Na účastníkovi sporového konania teda je, aby dbal na ochranu svojich práv a oprávnených záujmov aj tým, že úplne a pravdivo opíše všetky skutočnosti rozhodujúce pre konanie vo veci, kedy je zároveň povinný starať sa o to, aby rozhodujúce skutočnosti boli súdu predložené formou dôkazných prostriedkov.

Navrhovateľ nepredložil súdu dôkaz o tom, že by odporkyňa dala výpoveď zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb alebo odstúpila od zmluvy o poskytovaní verejných služieb a tiež nepredložil súdu dôkaz o tom, aby právny predchodca navrhovateľa odporkyni vypovedal zmluvu o poskytovaní verejných služieb, alebo odstúpil od zmluvy o poskytovaní verejných služieb, teda nepreukázal, aby došlo ku zrušeniu Zmluvy o poskytovaní verejných služieb a tiež nepreukázal, aby postupca skončil s odporkyňou zmluvný vzťah založený zmluvou o poskytovaní verejných služieb. V konaní bolo len preukázané že odporkyňa porušila svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb - platiť Slovak Telekomu cenu za poskytnuté služby. Na základe uvedeného súd návrh na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol.

V časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur s príslušenstvom súd návrh zamietol aj z toho dôvodu, že v tejto časti súd z úradnej povinnosti podrobil predmetnú zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú súdnej kontrole, či neobsahuje neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú nerovnováhu v

právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, t.j. odporkyne, teda, či zmluva neobsahuje neplatné podmienky zmluvy.

Predmetný zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi na základe uvedenej zmluvy a jej dodatku, je bezpochyby vzťahom spotrebiteľským podľa § 52 OZ. Súdu prináleží súdna kontrola zmluvných podmienok a aj abstraktná kontrola zmluvy podľa ust. § 153 ods. 4 O.s.p. s cieľom vylúčiť zo života ľudí neprimerané podmienky, ktoré zhoršujú kvalitu života a naplniť ciele článku 6 Smernice Rady 93/13/EHS a postarať sa, aby spotrebiteľov neprijateľné klauzuly v zmluvách nezaväzovali. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku. Na základe ust. § 53 OZ bol do spotrebiteľskej legislatívy zavedený generálny zákaz použitia neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Porušenie tohto zákazu je sankcionované neplatnosťou dotknutých neprijateľných zmluvných podmienok podľa ust. § 53 ods. 5 OZ, účinného v čase uzavretia zmluvy o poskytnutí služieb.

So vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do OZ zák. č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 01.04.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 - §54) a uvedená právna úprava má základ v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 53a ods.1, 2 OZ (účinný od 1.3.2010), ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti. Ustanovenie § 53a ods. 1 OZ teda zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p., účinného od 15.10.2008, súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky tak, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

S poukazom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora EÚ by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok“. Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora C-76/10 Pohotovosť/ Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať.

Súd mal preukázať, že zmluvná podmienka rovnakého obsahu a významu, na základe ktorej si uplatňuje navrhovateľ svoj nárok, už bola vyhlásená za neprijateľnú rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/162/2011-28 zo dňa 6.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 16 Co/32/2012 zo dňa 15.3.2012; rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/174/2011-21 zo dňa 30.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/26/2012 zo dňa 23.5.2012, rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C/73/2014 zo dňa 23.6.2014, rozsudkom OS Stará Ľubovňa č.k. 5C110/2012 zo dňa 27.11.2013, rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 38C/117/2010-61 zo dňa 18.2.2011 v spojení s rozsudkom KS Prešov sp. zn. 6Co/91/2011 zo dňa 24.4.2012. Súd v právoplatných rozsudkoch uviedli, že neprijateľnosť zmluvnej podmienky, spočívajúcej v povinnosti uhradiť zmluvnú pokutu, je v tom, že je možné ju uplatniť za akékoľvek porušenie zmluvnej povinnosti

odporcu, bez ohľadu na uplynutie doby viazanosti. Toto spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

Neprijateľná zmluvná podmienka je absolútne neplatná (§ 53 ods. 5 OZ;). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho

protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a OZ). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 OZ ; „z neplatného právneho úkonu“). Navyše zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a OZ sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty.

Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmy a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky), je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto prirodzene anticipované konanie je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č.250/2007 Z.z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z.). Vo svetle tejto argumentácie súd vyjadruje znepokojenie nad postupom mobilného operátora, jeho pr. nástupcu a ich „rešpektom“ k súdnej moci a zákonným regulám. Pre porovnanie súd dáva do pozornosti dôsledky z ďalšieho používania neprijateľnej zmluvnej podmienky v nemeckom práve, podľa ktorého môže byť ďalšie používanie zmluvnej podmienky postihnuté vysokou sankciou, ale aj trestom odňatia slobody (porov. rozhodnutie Bundesgerichtshof zo 7.6.2011 č. AZ XI ZR 388/10 na stránke MS SR <<http://www.wold.justice.sk/> /wfn.aspx?pg=h4c&htm=h4/rseuspotr.htm). Nerozhoduje pritom, že iný súd by mohol mať odlišný názor (porov. § 53a ods. 1 OZ). V podmienkach Európskej únie je ochrana pred neprijateľnými podmienkami spájaná s cieľom posilňovania kvality spotrebiteľských vzťahov a vylúčenia neprímeraností a nemorálností zo života bežných ľudí (rozsudok Mostaza Claro, bod 37).

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzória a

je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky MostazaClaro, C 168/05,bod 25, OcéanoGrupoEditorial SA C 240/98-C 244/98).

Politiky štátov EÚ zabezpečia vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa (čl. 38 Charty základných práv EÚ). Práve neprijateľné podmienky a opakované uplatňovanie nemorálnych plnení uplatňovaných z nekalých zmluvných podmienok môžu odradiť spotrebiteľov od kupovania produktov a znížiť úroveň ich ekonomickej slobody a života. Spotreba vysokou mierou participuje na HDP a ochrana hospodárskych záujmov spotrebiteľov je preto osobitne dôležitá (čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ).

Súd ešte dodáva, že ak si dodávateľ používanie problémovej klauzuly zmluvy pred súdom neobhájí, je povinný bez ďalšieho sa zdržať jej ďalšieho používania vrátane uplatňovania plnenia z takejto

klauzuly. Takýto zákaz vyplýva z ust. § 53a OZ. Nie je pritom významné, či iný súd by v rámci súdnej kontroly bol k dodávateľovi zhovievavejší alebo dokonca by priznal plnenie z takejto podmienky. Pri neexistencii databázy vyhlásených neprijateľných podmienok sa môže bežne stať, že iný súd plnenie pre zmenu prizná. Každopádne však ide o protiprávny stav, za ktorý je zodpovedný dodávateľ, ktorý na súdoch sústavne (porov. čl. 7 Smernice 93/13/EHS) plnenia z judikovaných neprijateľných zmluvných podmienok uplatňuje a doslova v nie dobrej viere „skúša“, ktorý súd mu plnenie prizná. Súd predmetné konanie mobilného operátora, resp. jeho právneho nástupcu, hodnotí ako uplatňovanie práva priamo v rozpore so zákonom, subsidiárne v rozpore s dobrými mravmi. Dodávateľ takto koná aj napriek tomu a s vedomím, že v súvislosti s používaním zakázanej klauzuly môže byť takéto konanie vyhodnotené ako osobitne závažné porušenie povinnosti: „Ak napriek upozorneniu združenia predávajúci porušuje povinnosť uloženú súdom alebo osobitným predpisom) zdržať sa používania neprijateľnej zmluvnej podmienky, považuje sa také konanie za osobitne závažné porušenie povinnosti predávajúceho (§ 4 ods. 10 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa). Z pozície ochrany spotrebiteľa a naplnenia cieľov EÚ vo sfére vysokého záujmu na ochrane spotrebiteľa je pritom irelevantné, ktorý súd takúto podmienku vyhlásil za neplatnú.

Súd na záver poznamenáva, že zmluva o poskytovaní verejných služieb je typickou štandardnou formulárovou listinou, na ktorú zásadne dopadá súdna kontrola. Súd však, ako je uvedené vyššie, nepristúpil k opätovnému vyhodnocovaniu zmluvnej pokuty, pretože je už právoplatne judikovaná ako neprijateľná a iný postup by len relativizoval ciele únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať. Zmluvná pokuta bola vopred zo strany právneho predchodcu navrhovateľa naformulovaná bez možnosti jej zmeny zo strany spotrebiteľa. Túto zmluvnú pokutu nie je možné považovať za individuálne dohodnutú zmluvnú podmienku zmluvy s poukazom na čl. 3 ods. 2 Smernice, podľa ktorého Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Takáto zmluvná podmienka je absolútne neplatná podmienka zmluvy.

Z uvedených dôvodov súd návrh v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 26.4.2014 do zaplatenia zamietol.

O trovách konania navrhovateľa a odporcu súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. O povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie sumy 432 eur s príslušenstvom. Súd zaviazal odporkyňa na zaplatenie sumy 100,06 eur s príslušenstvom, teda v časti, ktorá predstavuje k žalovanej istine 23,16 %, bol navrhovateľ v konaní úspešný. Keďže súd v prevyšujúcej časti, teda v časti zaplatenia istiny vo výške 331,94 eur s príslušenstvom návrh zamietol, v tejto časti, ktorá predstavuje k žalovanej istine 76,84 %, mala úspech odporkyňa. Po odpočítaní úspechu odporkyne od úspechu navrhovateľa (76,84-23,16), úspech odporkyne prevyšuje úspech navrhovateľa o 53,68 %, teda odporkyňa má právo na náhradu trov konania vo výške 53,68 %, ale žiadne trovy konania si neuplatňovala a zo spisu nevyplýva, aby jej nejaké trovy konania vznikli, preto jej súd trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.